
Публикуван на: 11-10-2006

Източник: [Дойче Веле](#)

Журналистът Георги Папакочев коментира кампанията за избор на български еврокомисар в рубриката Евроатлантически седмичник на „Дойче Веле".

На 20 октомври във финландския град Лаhti на срещата на държавните и правителствените ръководители на страните-членки на ЕС и присъединяващите се държави, се очаква датата 1 януари 2007 година за присъединяването на България да бъде официално потвърдена, след което веднага започва процедурата по номинирането на първия български еврокомисар. Той предстои да бъде окончателно избран на извънредната сесия на ЕП на 4 януари. Това стана ясно още в края на септември от писмото на председателя на ЕК Жозе Мануел Барозу предадено на българския премиер заедно с поканата на комисията за предстоящото пълноправно членство.

Номинацията светкавично се превърна в конфликтна тема сред управляващата тристранна коалиция, а разправиието около нея дори започнаха да засенчват иначе доста вялата и скучна президентска кампания. Трите коалиционни партньорки изразиха позициите си и, къде директно, къде не, лансираха своите кандидатури. Естествено това породило задължителните несъгласия и възражения, които, по утвърден вече български обичай, бързо прерастнаха в компромати. Първото предложение, направено от председателя на парламентарната комисия по външна политика Соломон Паси от името на НДСВ, беше за сегашната министърка по европейските въпроси Меглена Кунева, чиято кандидатура е приемана като една от най-естествените след успешно приключилия евроинтеграционен процес. Почти светкавично вицепремиерът и министър на външните работи Ивайло Калфин контрира в медиите, че "лично той би дал много по-добри предложения от това за г-жа Кунева", вероятно визирайки все по-често спряганите в публичното пространство евентуални кандидатури на левицата - на сегашната посланичка във Франция Ирина Бокова и на посланичката в Германия Меглена Плулчиева. Третият коалиционен партньор, ДПС също не остана назад в наддаването, като техен представител допусна възможността за поста да бъде номиниран заместник-председателя на парламента и евронаблюдател Юнал Лютви. Навсичко отгоре, в един държавен интернет-сайт, създаден със задачата да пропагандира постиженията на България в чужбина и субсидиран от външното министерство, лъсна коментар под заглавие "Първият български комисар трябва да бъде от първата политическа сила", който по същество се оказа откровен компромат срещу министърката по европейските въпроси Меглена Кунева, целящ да я замеси и като пристрастна политически фигура в президентската кампания.

Всичко това принуди министър-председателя Станишев да сгълчи министрите, съпартийците си и коалиционните партньори с твърдението, че всички тези спекулации са "неоснователни и са проява на лош вкус", като обаче не призна, че неговите трудности са други. Защото ако номинацията на кандидата за евро-комисар е прерогатив на кабинета след нелеки коалиционни пазарлъци,

неговият избор в Страсбург ще бъде най-сложното и политически деликатно изпитание за коалицията. За да бъде успешно преодоляно то, необходимо е номинираният кандидат да получи максималната подкрепа на всички групи в Европарламента и най-вече на Европейската народна партия-Европейски демократи, която освен представител на европейската десница е и най-голямата фракция в парламента. Оттук, премиерът-социалист и неговия кабинет ще трябва така да направят своя избор, че той да не бъде бламиран при гласуването на 4-ти януари, което означава, че становището на дясната опозиция в България и най-вече на 4-те формации, членуващи в ЕНП, може да се окаже от решаващо значение за предстоящата номинация. Колкото и да е неприятно за управляващите, за този избор те ще бъдат принудени да се съобразят с мнението на опозицията. Съвсем друг е въпроса как разпокъсаната в момента българска десница би стигнала до общо становище за собствена кандидатура или кого да подкрепи от предложените кандидати за номинация. Процесът може да се усложни и от очаквания тежък дебат в дясното пространство след края на президентските избори, когато се очаква допълнително изостряне на емоциите и напрежението между основните формации в дясно.

Значително отражение при номинацията на най-подходящия български кандидат за еврокомисар ще окаже и ресорът, за който той ще отговаря. Появилите се спекулации за поста комисар по въпросите на здравеопазването бяха отхвърлени, както със сигурност на България няма да бъде дадена област, за която страната е критикувана в доклада на ЕК, като селско стопанство, правосъдие и вътрешен ред, или отговорен икономически ресор. Някои експерти прогнозираят, че сферата на действие на българския еврокомисар може да се окаже обсъждания нов ресор - добросъседските отношения с външните на ЕС държави или въпросите на малцинствата. Засега не са много политиците, които се замислят за фигурата, ролята и отговорностите на бъдещия представител на България в ЕК - най-силно впечатление продължава да прави очакваната заплата на еврокомисаря от 18 хиляди евро месечно. Ако критериите за номинацията продължат да се въртят единствено около тази внушителна за представите на българина цифра и са подчинени единствено на неутолимите тяснопартийни интереси, рецептата за дебютния европейски провал на България ще бъде готова.